

۱. سطح فازی ریسک **خوب**: اثرات و پیامد های آلودگی ها ناچیز بوده و ریسک های مرتبط با سطوح کیفیت آب و هوای منطقه قابل چشم پوشی می باشند. در این طبقه ریسک های سلامتی در سطح سالم می باشند.

۲. سطح فازی ریسک **متوسط**: اثرات و پیامد های آلودگی ها به مرحله آسیب رسانی جدی نرسیده اند و می توان گفت سطوح کیفیت پساب و هوا در محدوده مجاز بوده و سطح ریسک های مرتبط با آلودگی ها در محدوده ریسک قابل قبول و قابل تحمل می باشد.

۳. سطح فازی ریسک **نسبتا بالا**: از این سطح به بعد ریسک های مرتبط با آلودگی ها در محدوده قابل قبول و قابل تحمل نمی باشند. در سطح فازی ریسک نسبتا بالا، اثرات و پیامد های آلودگی های پساب و هوا در مرحله ابتدایی آسیب رسانی جدی بوده ولی وسعت و شدت آسیب ها بالا نبوده و قابل کنترل آسان می باشند. این ریسک ها معمولا در محدوده های کوچک و حساس یافت می شوند و در صورت عدم رسیدگی به موقع به سمت حادثه پیش می روند.

۴. سطح فازی ریسک **بالا**: اثرات و پیامد های آلودگی ها در مرحله آسیب رسانی جدی بوده و وسعت و شدت آسیب ها بالا می باشد. در این سطح ریسک، حوادث زیست محیطی رخ داده و در صورت عدم رسیدگی به موقع وضعیت به سمت فاجعه پیش می رود. در این طبقه ریسک های سلامتی در سطح بسیار ناسالم قرار دارند.

۵. سطح فازی ریسک **ریسک بسیار بالا**: اثرات و پیامد های آلودگی ها به مرحله آسیب رسانی رسیده اند. وسعت و شدت آسیب ها بالاتر از حد تحمل منطقه می باشد. در این

سطح ریسک فجایع و بلایای زیست محیطی به وقوع می پیوندند و ممکن است نابودی اکوسیستم ها را به همراه داشته باشند. در این طبقه ریسک های سلامتی در سطح خطرناک قرار دارند.